

Besúgó 6

Elsőbálató Szemle-szervezőként most kezdek kicsit jobban beeláttni az amatőr színjátszó csoportok vérkeringésébe. A munkafeltételeikbe, a korlátaikba, a céljaikba, a miértjeikbe. Minden csapat, minden helyzet, minden állapot más. Minden előadás más. De egy dologban megegyezhetünk: hihetetlenül nagy szerepet játszik munkájukban a Találkozó. Persze vannak kivételek, de tessék csak megfigyelni: a legtöbb előadásnak az elmúlt hetekben volt a bemutatója. A Szemle léte méri az időt, kegyetlenül visszazámlál, motivál, hogy tegyék ki azt a bizonyos pontot a még lebegő mondat végére. Többszörösen összetett vagy egy hiányos mondatról is legyen szó, de el kell hangoznia a Találkozón. És ez jó. És ez fontos. És ez új lendületet adó létigazolás.

Gyerekcipőben A színház grafitporban

Hogy mit jelent számomra, hogy a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVII. Találkozóját Tordán tartják? Zűrösen zajlanak a napok március 23. óta, s ez így is fog lenni április 1-jéig, amíg a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója itt van Tordán.

Számomra nagy élmény, hogy naponta két-három színdarabot láthat a kíváncsi közönség. Nekem nagyon tetszenek az előadások, azok, amiket átéltem, ott voltam rajtuk. Azokról, amiken nem voltam ott, fényképeket láttam, és a barátaim is elmesélték. Szerintem minden előadás tanulságos, érdekesebbek, mint a televízióban leadott filmek, sorozatok.

Engem egyre jobban kezd érdekelni a színészet, remélem, a mi számunkra is jut majd arra idő, hogy megpróbálkozzunk a színészettel.

**Karvák Beatrix
VI. osztály**

Kedves Súgó!
Nekem eddig a legjobb a tordaiak előadása tetszett. Azért tetszett, mert jól előadták, a rendező is kiváló volt. Voltam egy próbán, akkor már nagyon megtetszett az egész, és bele is gondoltam, hogy milyen volna, ha én is ott lehetnék velük a színpadon. Voltak további előadások is, amelyek tetszettek, de egy sem volt olyan jól előadva, mint a tordaiaké.

Nekem nagyon tetszenek az előadások.

Erdélyi Krisztián

Nekem a szombat esti színdarab tetszett a legjobban. Azért volt szép, mert sok szép fiú szerepelt benne, és a táncok is jók voltak, a szereplők énekeltek is. Nekem ezért tetszett a szombat esti előadás.

**Erdélyi Krisztina
V. osztály**

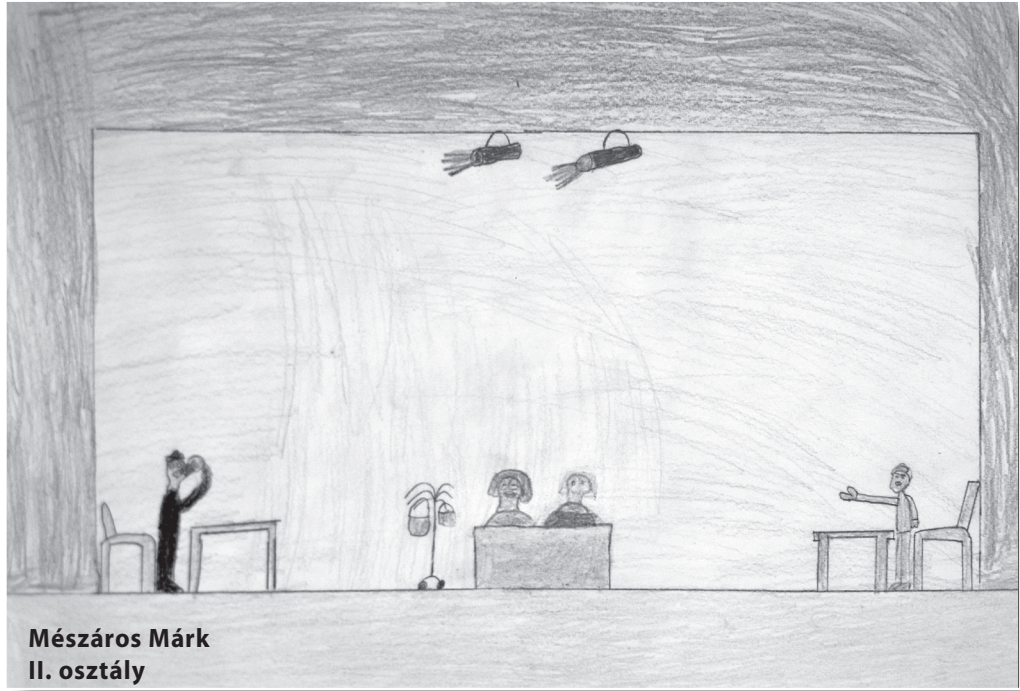

**Lőrinc Csaba
VI. osztály**

Az adaiak előadása fogott meg leginkább. Bemutatták a fiatalok problémáit. Nagyon jól adták elő, akár a profik. Látszott hogy jól összeszokott a csapat, hogy ismerik egymást. Színesebbé tette az előadást még az is, hogy saját maguk énekeltek és zenéltek benne. Jó volt a zeneválasztás, külön tetszett a Grease című filmből a Summer Nights. Felismertem az én és a barátaim helyzetét is a darabban, mert valóban ilyen problémákkal küzdünk mi is a való életben.

Manga Anikó
VIII. osztály

Mészáros Márk
II. osztály

Sajnos nem volt alkalmam annyi előadást megtekinteni, mint amennyit szerettem volna, de ezek közül a legjobban a Záporpróba című tetszett.

Ezt az előadást pénteken, a megnyitó napján láttam. Nagyon lekött. Humoros és érdekes volt. Ezek alapján vígjátéknak tekintem. Azt is szerettem benne, hogy ismerősök szerepeltek benne. Tetszettek a beszélősök, a háttérfények és a zene.

Nekem nagyon tetszett ez az előadás, és még szeretnék sok ilyen előadást látni a tordaiaktól.

Rice Róbert
V. osztály

Sándor Tamás
IV. osztály

Mészáros Dianna
II. osztály

2012. március 25-én, este 20.15 órai kezdettel az Adai Színtársulat mutatkozott be, a darabot Táborosi Margaréta rendezte.

Az előadás után kértem tőle interjút.

- Meddig készültek ezzel az aktuális, zenés darabbal? – kérdeztem.
- Mi nyáron tartottunk egy meghallgatást, azelőtt, hogy elkezdtünk volna dolgozni, egy hétig ismerkedtünk, az előadást szeptemberben raktuk színpadra.
- Mi az előadás érdekessége?
- Az az érdekessége, hogy a csoportunk fiataljainak szinte 80 százaléka most felvételezik az egyetemre. Persze a csoportban van pár fiatalabb korú gyerek is.

Igen figyelmesen hallgattam Margarétát. Valami különösét láttam, éreztem a színdarabban. Talán azért, mert a kamaszkorról szólt a történet.

- Igazából szerettük volna elmesélni – folytatta Margaréta –, hogy milyen most kamasznak lenni, hogy milyen problémákkal küzdenek, hogy milyen örömeik vannak. Még ha csak tíz év a korkülönbség közöttünk, az is nagy idő két ember között, másképp élünk meg dolgokat, más korba születünk bele.

- Úgy tudjuk, a darab szövege, cselekménye improvizációs gyakorlatok, műhelymunka során született meg. Hogyan zajlott nálatok ez az improvizáció?

- Vannak olyan szövegek, amelyeket mi szerkesztünk meg. Drámai szövegekben kutatunk, és persze vannak saját szövegek is.

- Mivel ez musical volt, honnan válogattátok a zeneszámokat, hogy születtek meg a velük kapcsolatos ötletek?

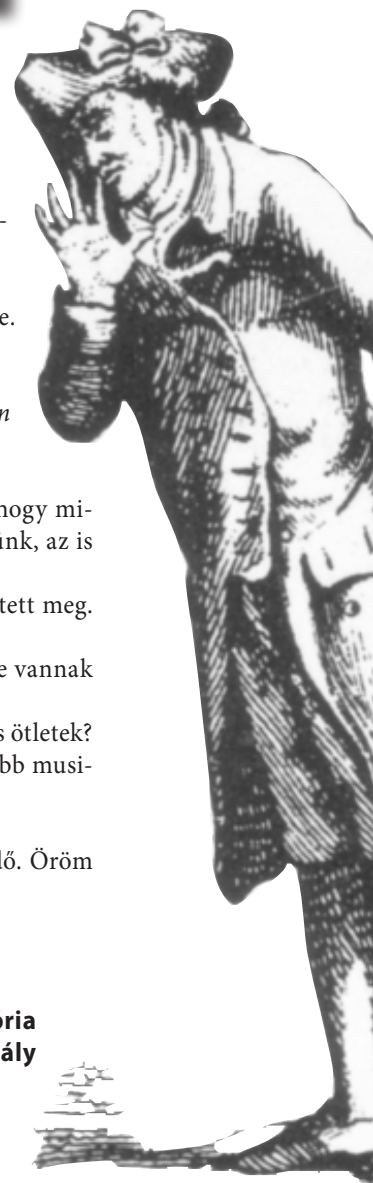
- Az ötleteket közösen beszéljük meg. Ami a zenét illeti, a Grease musicalből vannak. Az ismertebb musicelekből szerettünk volna kiindulni.

Lassan már búcsúznunk kellett egymástól. Visszatekintve rövidnek tűnt a rendelkezésünkre álló idő. Öröm volt Margarétával megismerkedni és elbeszélgetni.

Remélem, hogy több bemutatójukat fogjuk itt látni, a Petőfi Sándor Művelődési Egyesületben.

Sok sikert a továbbiakban is!

Makán Glória
VII. osztály

Ma a Találkozó színpadán

Léleknek és testnek

Délután tele leszünk majd kérdésekkel. A kérdéseket a Színes Szilánkok Diákszínpad középiskolásai teszik fel. Az újvidékiek régen jártak a Találkozón, és most végre megmutatják magukat itt is. Idén igazán megnyugtatóan nagyon sok a fiatal csoport. Nemcsak itt, de a Középiskolások Színművészeti Vetélkedőjén is sok csoport mutatkozik majd be. Este csak válaszok lesznek. A tóbiaiak nagy öregjei már a Találkozónak, és mindig önfeledt vidámságot hoznak, most éppen paprikás csirke formájában.

Az újvidéki Színes Szilánkok Diákszínpad bemutatja:

DUŠAN RADOVIĆ MŰVEI ALAPJÁN:
Ő ÉS MI (65')
dráma

Szereplők:

Nő 1 – Hajdú Sára
Nő 2 – Subašić Dunja
Nő 3 – Ternovácz Adél
Nő 4 – Nikolić McConnell-Duff Petra
Nő 5 – Francia Krisztina
Terapeuta – Horváth Rebeka
Férfi 1 – Szilágyi Áron
Férfi 2 – Dévai Tibor
Férfi 3 – Dobosi Tibor
Férfi 4 – Pásztor Kicsi Gergő

A rendező munkatársai:

Rendezőasszisztens: Sípos Arnold
Dramaturg: Csáki Beáta, Léphaft Ágnes, Tóth Laura
Díszlettervező, -kivitelező: Biacsi Endre
Jelmeztervező: Huszka Zita
Zenei munkatárs: Kovács K. Áron
Technikai munkatárs: Biacsi Endre, Fülöp Igor
Kellékes: Huszka Endre
Ügyelő, súgó: Pfau Izabella

Rendező: Ozsvár Róbert

A csoportról:

Az ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ színészeinek és pedagógusoknak a kezdeményezésére jött létre 15 évvel ezelőtt a SZÍNES SZILÁNKOK DIÁKSZÍNPAD, amelynek céljai közé tartozik az újvidéki magyar fiatalok anyanyelvi kompetenciájának erősítése, anyanyelvpolás, hagyományörzés, őseink hagyatékának ismerete és elsajátítása, a nemzeti öntudat erősítése, a művészetek iránti közeledés elősegítése, színházlátogatóvá való nevelésük, és nem utolsósorban új művészgenerációk kinevelése is. Ebben a folyamatban nagyon sok szakember vette ki részét, így MESS ATTILA és SZILÁGYI NÁNDOR szabadkai színészek, SZLOBODA TIBOR színész-rendező, PUSKÁS ZOLTÁN színész-rendező, MEZEI KINGA JÁSZAI-DÍJAS színész-rendező, NAGYPÁL GÁBOR színész, ÁBRAHÁM IRÉN, KÖRÖSI ISTVÁN, FIGURA TERÉZIA, az Újvidéki Színház színészei (utóbbi a Diákszínpad vezetője is); DROBAC MIRJANA balett-táncosnő, MAJOROS RÓBERT koreográfus, GYENES ILDIKÓ budapesti díjazott koreográfus, valamint BÓBIS LÁSZLÓ többszörös Európa- és világ bajnok szeptetáncos és koreográfus is segítette eddigi munkájukat. Az alkotóközösséghez a minden színházi évad elején meghirdetett meghallgatás után lehet csatlakozni, de a gyerekek maguk is bevonják barátaikat a csoport munkájába. Eddigi munkásságuk eredményeinek fokmérője az *amatőr színházak fesztiválján* elért színészi és rendezői díjak száma, a *Középiskolások Színművészeti Vetélkedőjén* elért színészi díjak, meghívások hazai és külföldi ifjúsági és amatőr fesztiválokra, a magyarországi és romániai vendégszereplések száma, többszöri részvétel különböző színésztáborokban, többek között ZSÁMBÉKON is.

A tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület színtársulata bemutatja:

SZÁNTÓ ARMAND – SZÉCSÉN MIHÁLY:
PAPRIKÁS CSIRKE (90')
bohózat

Szereplők:

Julis, a szobalány – Tóth Vera
Gusztai, a szobainas – Szántó Tivadar
Forgács, a gyártulajdonos – Ferkovics Jóska
Helén, a gyártulajdonos felesége –
Nagy Márta
Valéria, Helén mamája – Lackó F. Erzsébet
Kenedi, az amerikai gyáros – Baka András
Lilián, a lánya – Gábor Henrietta
Dr. Kovács, az orvos – Helfrich Lóránt

A rendező munkatársai:

Díszlet: Baka András
Jelmez: Lackó F. Erzsébet
Zenei munkatárs: Kiss Zoltán
Technikai munkatárs: Palatinus
Hermina

Rendező: Tóth János

A csoportról:

A tóbai PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET amatőr színjátszói már több mint két évtizede szorgalmasan dolgoznak. Minden évadra új színelőadást készítenek, amellyel legalább tíz településen tájolódnak. Természetesen a színjátszók találkozóján is minden alkalommal részt vesznek. Nagy álmuk – miként a *Találkozó* szervezőinek is vágya –, hogy a szemlének egyszer ők lehessenek házigazdái. Egy egységes és összetartó közösség az övék: az elmúlt három évben a szereplői és különdíjak mellett ők vihették haza a KÖZÖNSÉGDÍJAT, 2011-ben közösségteremtő tevékenységükért GARAY BÉLA-DÍJban részesültek.

A zsűri véleménye a nagykikindai József Attila Színtársulat előadásáról

Sok új arc, rengeteg új lehetőség

Az Egység Művelődési Egyesület csoportjának értékelése szinte maratoni volt, sőt nem is csak zsűrizés volt, hanem egy igazi mini továbbképzés. Mert a nagykikindaiak benne laknak minden zsűritag és mindannyiunk szívében. A népes csoport harminc százaléka MAdT-táboros, Tóth Jánost, a rendezőt évek óta rajongva szeretjük. És a zsűri látta a csoportban a tehetséget, a rengeteg-rengeteg lehetőséget, amit mind-mind ki lehet hozni ezekből a játszókból. És itt a pontos leírás, miért nem működött, ami működhetett volna. És a fejünkben megannyi gondolat, hogy mennyire fantasztikusan tehetséges ez az a fiatalokból álló, roppant nagy csoport!

MEZEI ZOLTÁN először egy személyes élményét osztotta meg a csoporttal (ami csak azokra tartozik, akik ott voltak tegnap a beszélgetésen), nagyon fontos,

hogyan talál magában bármiféle párhuzamra, honnan érkezik néző. A történet egy nehéz szociális helyzetben lévő család tragédiája, amiből az öngyilkosságba menekülnek, ám az apa életben marad, és szembe kell néznie fiával és önmagával. Több helyen szorult el a toroka annak ellenére, hogy nagyon sok hiba volt az előadásban. Borzasztó erős egyes pillanatokban az apát játszó Kószó ENDRE színpadi jelenléte. Sok jelenetben sok kiabálás volt. A fiú (TÓTH HUNOR) lenti tónusokat tud használni, ami nagy erény egy játszónál, szintén több helyen hitelesen meg tud szólalni. Nagyon dicséretes, hogy drámához nyúltak. Mezei sejtése az, hogy elolvasták a szöveget, megállapította a csoport, hogy ez egy tragédia, és belehelyezkedett ebbe az állapotba, a tragédiába. De a tragédia is úgy épül fel, mint például a fekete-fehér kép: ha csak fekete pontok vannak, nem látom a képet. Ha csak fehér pontok vannak, megint csak nem látom a képet. Akkor látom tisztán, amikor a fekete és fehér pontokból egyaránt van, és ezek rajzolják ki a képet. Hogy előhívjuk a drámai pillanatokot, ahhoz előtte meg kell könnyíteni, le kell nyugtatni, egyszerűbben játszani. Sőt a humor is jelen lehet, hiszen az életünk keserűségében is van humor, adott esetben ez lehet fanyar, de mégis ott van. Ez az a kontraszt, amire szükség van.

Az első meglepetés, ami érte a zsűritagot mint nézőt, amikor az anyát látjuk egy fiatalabb fiúval, majd megjelenik a darabban a SINKA fiút játszó szereplő, és akkor esik le, hogy miről is van szó a jelenetben. Ez azért nagyon jó, mert a színháznak része a meglepetés. Ha mindent előre ki tudunk számítani, akkor az azt jelenti, hogy nem vezet elég jól a rendező, az író, az előadás.

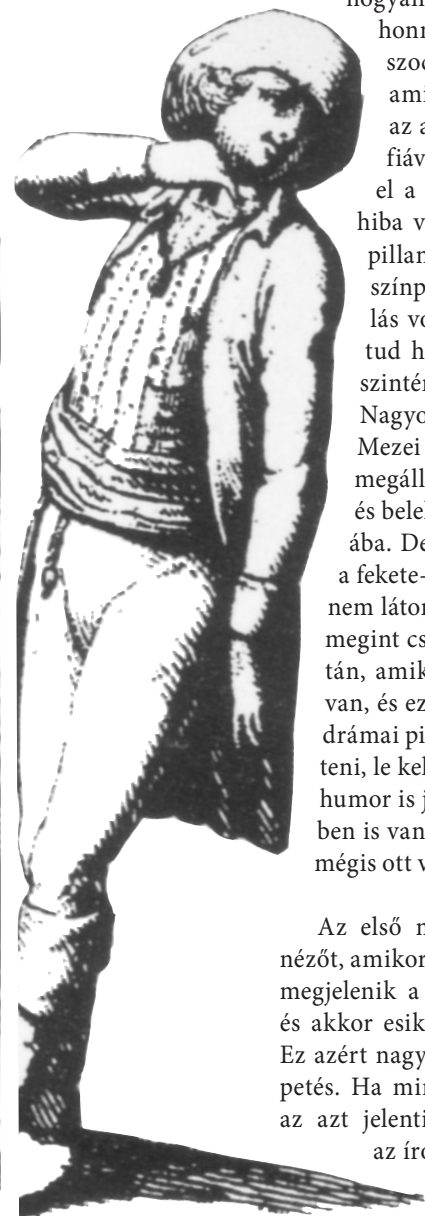
Az apát játszó Kószó Endrében rengeteg drámaiság van (negyven tonna), borzasztó erős, ezt vezetni kell, el kell osztani. Például adott egy hétköznapi helyzet, ez nem mindig iszonyatos feszültséggel van tele. A feszültség is valamiből keletkezik, valamiből épül. Ha a színpadon mindent feszültséggel tele mondanak el, az átbillen a saját paródiájába. Olyan energiák és remek alakítások vannak a színjátszóknak, amik feltételezik, hogy meg tudják csinálni másként. A humor és a száraz egyszerűség sokszor a trambulín ahhoz, hogy a dráma ki tudjon bontakozni. Ugyanebbe a fiókba tenné a zenét is Mezei. Ha adott egy erősen drámai szöveg, márpedig ez az, és ezt még kihangsúlyozzuk ilyen drámai zenéssel (VANGELIS), akkor sziruposává válik. A méz mellé odarakta a rendező a cukrot, pontosan így ütötte ki egymást a szöveg és a zene. A zenét újra kell gondolni, és nem kell végig zene a jelenetek alatt! Legkézenfekvőbb, hogy összekötő legyen a zene. Használhatják akkor is, ha mondani akarnak vele valamit, hangsúlyozni, hol történik meg a megfejtés a darabban. Mintha egy mondatban minden szót kiemelnénk, ez a zene olyan volt. Mivel lassú a zene, a játszó, a díszletezők is ráültek kicsit.

Ezért felüdülés a rendőrségi jelenet. Közvetlen, száraz, ez az igazi tragédia, hogy az egész történet mindössze csak egy újsághír. Ugyanilyen felüdülés volt a börtönőr megjelenése később.

A gázmérgezésnél zenével lehet elválasztani, jelölni, amikor megtörténik a tragédia. Ha végig szól a zene, veszt a hatásából a jelenet. Vagy a zenében kell szünetet tartani, vagy a zenét kell a megfelelő helyre beilleszteni, de a folyamatos zene nem megfelelő.

Az orvosi jelenet nagyon lassú. Csak ha megfelelően érzékeltetjük, hogy a kórházban közömbösebbek, akkor tud kiteljesedni a dráma.

A kocsmá teraszán játszó jelenetben nem tudjuk azonnal beazonosítani a szereplőket. Valamivel jelezni kell, hogy ez egy másik szerep, amit játszó, másfajta

kosztüm, játék kell, akár egy picit eltúlzott is lehet – folytatja Mezei Zoltán.

Sok a sírós történet, ha egy férfi tud sírni, az remek. De a színpadon a sírás esszencia. Ha sok van belőle, már olyan, mint egy parfüm. Ebben az esetben inkább a néző sírjon, meg kell tartani a kemény drámát. A bírót játszó szereplőt is megdicsérte a zsűritag, nagyon szép színeket hozott játékában.

A végén készen kapjuk a mondanivalót. Az a szép igazán, ha én magam jövök erre rá. Szájbarágós volt. Patetikussá vált, és nem Hunor játéka miatt, de a szöveg miatt lett az.

A tapsrendnél nem lehetett eldönteni, mi oka volt annak, hogy a szereplők már meghajoltak, amikor a színpadon még a többi szereplő éppen megölelte egymást. TÓTH JÁNOS rendező elmondta, ez hiba volt, túl korán mentek fel a színpadra meghajolni.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIÁNAK nagy öröme szól, hogy ennyi-ennyi új arcot lát. Óriási múlttal rendelkezik a társulat. A dráma az egyik kedves műfaja. Ez az előadás most nem érintette meg annyira. A drámaiság hiányzott belőle. A drámaiság ívének meg kell lennie: mikor, hol robban a történet és mikor van a felszín alatt jelen a dráma egy elfordulásban, egy gesztusban csupán, egy kimondott mondatban. Nem voltak meg ezek az oszcillációk. Az éteri zene egyfajta lebegést kölcsönzött az egész előadásnak. A színpadon lévőeknek megadatott a tehetség, ez a játéklehetőség, és ezzel jobban is tudtak volna élni.

A rendőrpáncsnokságon játszódó jelenet, a páncsnok szemtelensége miatt volt nagyszerű. Ez már a kórházjelenetnél nem működött. A kávéházi jelenet összezavarta a nézőt, valamiféle leszámolásra számítottunk, felismertük az addigi szereplőket, és nem tudtuk őket hova tenni.

Ennek ellenére voltak nagyon hiteles és meggyőző pillanataik. Tóth Hunor és Kószó Endre rengeteg energiával játszik.

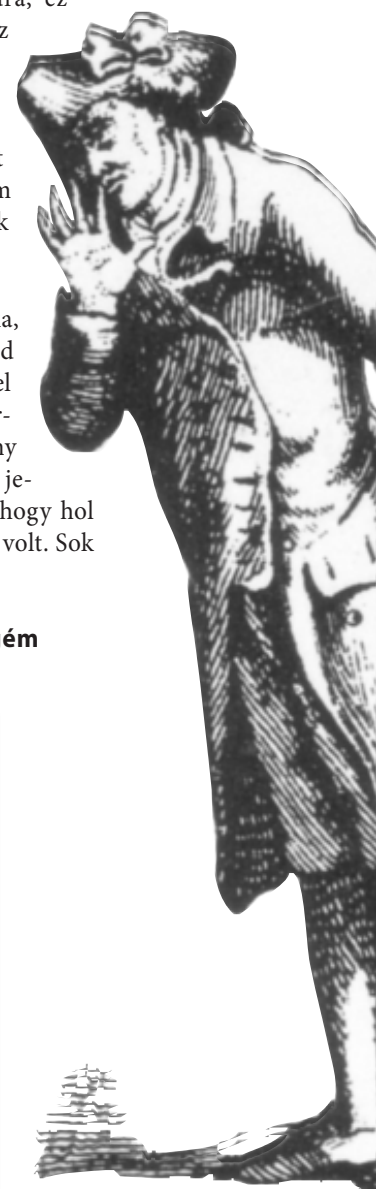
Tóth János elmondta, azért választotta ezt a zenét, hogy az előadásnak ez legyen az alaphangja, ami végig a néző fejében van, és végig megmarad.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta, ő találkozott ezzel a szöveggel, mielőtt a csoport elkészítette. Van az előadásnak egy még borzasztóbb vége. Jónak tartja, hogy törölték. Nyitva maradt a válasz. Ahhoz, hogy a néző elgondolkodjon, nem kell kimondani, hogy egy hét múlva hozza meg az ítéletet a bíró. Így viszont nagyon kusza volt a vége. A két-három mondatot a végén a rendező írta bele, mint kiderült.

A zene diadalittas, és nem tragikus, ahogy a rendező szerette volna. Rozi az egész előadásban kereste az ellenpontokat. A zenének mindig meg kell határozni a szerepét a dramaturgiában. Amikor a csoport nem elég ügyes, lehet, hogy segíthet a folytonos zene, de ennél a csoportnál erről nincs szó.

Dramaturgiai ív – előadásé és szerepé – valahonnan elindul, valami történik vele / a történettel, robban, kulminál és eltűnik. Ez szükséges a katarzishoz. Ahhoz, hogy fejlődjön az előadás és a figura, ez szükséges. Elsősorban kell egy alaphelyzet. Az apa mérhetetlenül dühös az egész világra, mindenkit hibáztat. Ha végig üvölt, nem éri el a hatását. A figurák nem árnyaltak. Mind tragikus és mind fáj. Az elején látunk két ilyen jelenetet. Nem annyira a rendező, hanem inkább a színészek dolga, hogy megkeressék önmagukban és felépítsék a figurát.

Az előadásban kell, hogy legyen dinamika, ritmus, tempó. Ezt a zene megöli. A szöveg ad lehetőséget arra, hogy dinamikailag jobban fel lehessen építeni az előadást. A remek rendőrségi jelenetnél rendezői bal szélre, a függöny mögé ültetni a páncsnokot, a hangsúlyos jelenetet, nem szerencsés. Nem figyeltek arra, hogy hol van a lakás ki- és bejárata. Pontosabban kettő volt. Sok a sötét és a homályos jelenet.

gém

A zsűri értékelése a nemesmiliticsi Németh László Művelődési Egyesület színtársulatának előadásáról

*Hogy mitől „másul meg” a néző egy-egy előadás után, az változó. Sokszor nem is megmagyarázható. Valami történt velem **Éjféltájt** – és a zsűrizés alatt –, mert új emberként hajoltam az isteni lucskos káposzta fölé... Van egy nagyon jó hangulatú csapat. Akik élvezik, amit csinálnak, és ez látszik. Akik vállalják az előadásukat minden hibájával együtt, és büszkén állnak mögötte. És van egy fantomrendező, aki igazándiból nincs is, de ott a neve, mégis mindenki Litvai Karolinára mutogat, az ő érdeme az egész... Kicsit kusza, de mégis szerethető az egész csapat. Pont, mint az előadásuk.*

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA elmondta a szülőfalujából érkező csoportnak, az előző produkcióikhoz viszonyítva ez az előadás egy nagy meglepetés és előrelépés volt. Lehet, hogy a szöveg is megsegítette őket, mert ez egy kortárs, korszerű mű. Az avítas szövegek,

kabarék, amiket korábban játszottak, nem funkcionáltak ennyire. Sokszor nem tudták a szöveget, totyogtak. De most bennük volt a spiritusz. Teljes mértékben rájuk csodálkozott, mert a szerepformálás, a beszéd – amin van még korrigálnivaló –, a színpadi mozgás, a színészvezetés szempontjából egészen új csapatot látott. Bizarrr helyzet állt elő, a temetőben összejövő rokontalan lelkek egymásra találásában jól érezték magukat, ez látszott. Nagyon örül nekik, csak így tovább!

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA szerint ez egy hatalmas előrelépés volt a nemesmiliticsiek általa ismert történetében. Sokkal fegyelmeztebb, koncentráltabb, felelősségteljesebb játékot látott. És mindenki tudta a szöveget! Így nekik is könnyebb játszani. Erről nem kellene beszélni, ez egy alapvető követelmény! Ez az előadás sokkal karakteresebben viseli magán a rendezés jegyeit, mint az előzőek, amik sokkal gyengébbek,

„rendezetlenebbek” voltak. Bárki is rendezte, üzeni neki, hogy ez jó út! Sok csiszolnivaló van még persze... Szeretne a szerzővel, LÉNÁRD RÓBERTTtel vitatkozni. Remek dolog, hogy kortárs szöveget vett elő a csapat, mert a korábbiak egyszerűen nem szólaltak meg. És itt most mindegy, hogy falun vagy városon él az ember. Egy érdekes történetet láttunk, rendkívül jó karakterekkel. A csapat számára is fontos megérteni, mit jelent megalkotni egy figurát, különbözőségében megtalálni, teljes egységében megformálni. Borzasztóan végletes és szélsőséges figurák vannak itt, egymástól könnyen elválaszthatóak, mert nagyon mások. Jó iskola ez a szöveg a figuracsináláshoz, és meg is oldották a feladatot. De azontúl, hogy marhaskodunk, idéetlenkedünk, jót szórakozunk, mi a *fenéről* szól ez a szöveg?! Azt nem szereti, ha a színészek úgy szórakoztatnak, hogy ökörködnek, idéetlenkednek. Ezt a militicsiek nem csinálták! Kulturált módon csak olyankor és annyit, amennyit a szöveg is kér. Nem öncélúan játszottak, és ez jó. De ez a szöveg egy *marhaság*. Nekik a figuraalkotások miatt jó, hogy ezt csinálták. Attól, hogy a szöveget szidja, mégis hangsúlyozza, hogy ez egy jó választás volt. Rozi nagyon szerette a díszletet. Viszont a kápolna hangulatos helyen van, nagy teret foglal el, de azonkívül, hogy dekorációs elem, és a piromániás beszalad felgyújtani, nem sok funkciója van.

MEZEI ZOLTÁN szerint is tök jó buli a szöveg, Robinak van ilyen bolond agya, hogy a temetőben eszement figurák rohagnak, jó kiindulási pont, de a végén el kellene vinni valamerre – például bejön egy ápoló, és kiderül, hogy mindenki a bolondokházából jött. Nagyon jók a figurák, remek színészi tréning volt! Elég egységes a csapat, nagyjából egy szinten mozognak, nem lóg ki a sorból színészi teljesítmény tekintetében senki. Tisztán, érthetően beszélnek. Vigyázni kell a hitelességre, nem átbillenni azon a mezsgyén, ami még belefér, amit még elhisz a néző. A díszlet és a kosztümök is ki voltak találva. Az amatőr csoportoknál általában abból születik meg, amit találnak. A kápolnát meg kell fogni és kivinni. Főlöszleges. Igen, az bele van írva a szövegbe, hogy fel fogja a piromániás gyújtani a kápolnát, de ugyanúgy, ahogy el tudjuk képzelni, hogy lepisilte a síros csaj a csöves fejét a sírnál, úgy azt is, hogy felgyújtják a kápolnát. Kintről egy ezres halogénreflektorral meg piros filterrel meg lehet csinálni a tűzlobogás effektusát. Sokkal jobban, mint két gyertyával és egy ötvenes piros égővel. Amit nem tudnak megoldani technikailag – és ezt a profi színházak se tudnák –, azt ügyesen ki kell vinni, és a néző képzeletére bízni. Ha ők jól játsszák el a helyzetet – márpedig elég ügyesen csinálják –, akkor bízzák a nézőre az elképzelést! Sokkal többet ér, mint ha megmutatnak valamit, és balul sül el. Amit nem mutatnak meg, azt nem lehet elrontani. A kevesebb több. A színház az illúziókeltés helye. Elhittetünk a nézővel valamit. Bátran lehet szabadabban gondolkodni. Jók a keresztek, a sírok, jó a tételrendezés, nem egy kínos szimmetria uralkodik. Mindenkit látunk, jók az elhelyezkedések, a térhasználat, a térformálás. Ügyeltek a reális kellékekre, ez jó, ez egy irány. De látjuk, hogy gumicsirke van – nem gumi, plüss, ők varrták! –, ami zavarta. A valóságos hatásvilágba ha bejön egy stilizált, nem valóságos tárgy, zavart kelt. Ha nincs vele konkrét szándékuk, vagy ki kell hagyni, vagy eredetit, reálisat behozni. Az ásásra ugyanez vonatkozik, ha nem lehet

megoldani, hogy felássák a színpadot, márpedig valószínűleg nem, akkor úgy kell színészileg megoldani a helyzetet, hogy mindig szakítsa meg valaki a szereplőt, mielőtt az elkezdene ásni. A néző illúzióját rombolják le az ásás mimikésével. Ki tudnak zökkenteni ilyen apróságok. A gatyaletolással óvatosan kell bánni, mert a negyed óra totyogás már nem vicces, valahova fejlődni kell, vagy fel, vagy le. ☺

A csoport tagjai elmondták, nagyon féltek, mit fog szólni az otthoni közönség, aki a hagyományos előadásokhoz szokott. De nagyon jól fogadták! Ez van a mindennapi életben is, már megszokottak a káromkodások is, nem lepődtek meg.

Rozi elmondta, ő civilként csúnyán beszél, de nagyon zavarja a színpadon az indokolatlan káromkodás, a prasnya beszéd. Ha nem fér a figurába, akkor csak egy olcsó poén. A drogostól indokolt. De nem kell a szöveg minden betűjét tisztelni.

gigi

A közönséget nevelni kell. Ha felmész a színpadra, azzal célozd meg, hogy legyen. Valamit akarni kell. Hogy aki kimegy a színházból az előadás után, az kicsit „megmáshuljon”. Mikor előadást csinál, neked, a mindenkori alkotónak tudnod kell, hogy mit szeretnél, hogy ez a „megmáshulás” miben nyilvánuljon meg. Ha katarzist akarsz kiváltani, valamit kell adni a nézőnek. Az előadásnak nem arról kell szólnia, hogy a nézők azt lássák, hallják, amit minden nap. Mert azért nem kell a színház(ig/ba) menni. Nyelvezetében, gondolatában és/vagy üzenetében valamit kell nekik adni. Amitől többek lesznek. Hogy megmáshulhassanak. (B.B.R.)

Holnap a Találkozó színpadán

A könnyed csütörtök

Hat előadásnap után igazán kell ez a csütörtök! A fél hatos kezdésre még a diákok is odaérnek az iskolából egy kis könnyed bolondozásra. Este egy óriási kaliberű produkció várja a tordaiakat. A bácskertesiek musicalje a jól ismert Abba-dalokból álló film alapján készült. Gyerünk, gyerünk! Ki ne szeretne nosztalgizálni? A nyolcvanas évek diszkóhangulatából sose elég!

Március 29., csütörtök, 17.30 óra
Az oromhegyesi Bohémia – Az érett értelenek színtársulat bemutatja

HORVÁTH PÉTER:
HÓFEHÉRKE ÉS A HÉT TÖRPE (20')
bohózat

Szereplők:

Főrendező – Gazdag Attila
Gonosz király, Vadász, Hó Ferenc –
Pilisi Antal
Ügyelő, Mesélő, Enikő művésznő,
Királynő, Kuka – Bús Ibolya
Georgina művésznő, Vidor, Szende –
Bálint Klára
Alexandra művésznő, Szundi –
Bata Erzsébet
Zsófi művésznő, Tudor – Mácsai Éva
Barbara művésznő, Hapci – Szecsei Natália

Rendező: Aki érte ☺

Az előadásról:

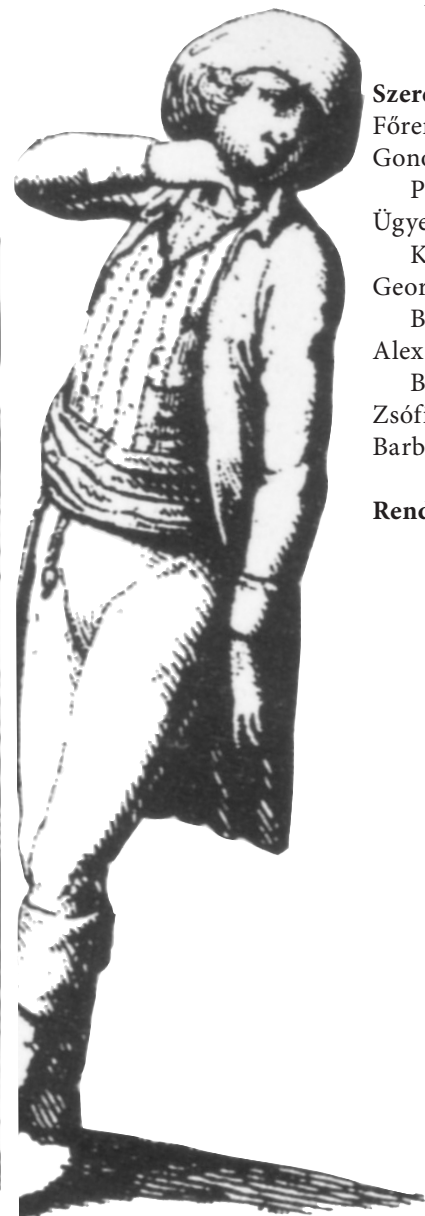
Kedves Közönség! Szeretnénk, ha a legnagyobb szeretettel fogadnák ezt a nemrég alakult, most induló társulatot. Természetesen fogadjanak minden egyes társulatot az Önökben lakozó legnagyobb szeretettel, de az oromhegyesi csapat számára raktározzanak egy picivel többet!

Fontos momentum, hogy a nagy múltú társulatok mellett a 2011–2012-es évben a vajdasági magyarság körében 4 új színjátszó csoport kezdte meg munkáját. A kezdő lendület fokozásaként talán kijár nekik a picivel több szeretet!

Az oromhegyesi társulat előadása kedvelni való, aranyos kezdeményezés. A történet egy rádió stúdiójában játszódik, ahol a szereplők megpróbálják (f)eljátszani a *Hófehérke és a hét törpe* című meséjátékot, csak sajnos – ahogy az a mai világban lenni szokott – a RENDEZŐT „megszorítják”... Hogy milyen következményekkel jár egy társulat pénztelensége, és a szükség mennyire nagy úr? Jöjjenek el az előadásra, és megtudják! Hozzák magukkal gyermekeiket, unokáikat, szomszédfiút, szomszéd lányt, hozzanak magukkal mindenkit, akiről csak úgy gondolják, kapható egy jó kis színházi élményre sok-sok nevetéssel.

A rendezőről:

A csoport saját bevallása szerint „az rendezte az előadást, aki érte”. Korábban egyikük sem foglalkozott ilyesmivel. Ösztönből, érzésből dolgoztak. És időnként segítséget kértek a VAJDASÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI INTÉZET szakmunkatársától.

Március 29., csütörtök, 19.30 óra
*A bácskerteszi Sturcz József Amatőr
 Színháztársaság bemutatja*

JOHNSON–ULVAEUS–ANDERSSON:
 A JÁTÉK ÚJRA ÉL! – A MAMMA MIA!
 CÍMŰ MUSICALFILM ALAPJÁN (120')
musical két felvonásban

Szereplők:

Donna – Guzsvány Flóra
 Rosie – Újlakos Stefánia
 Tanya – Guzsvány Ilona
 Sam – Molnár Oszkár
 Harry – Vörös Endre
 Bill – Guzsvány Attila
 Sophie – Molnár Csilla
 Sky – Piliny Endre
 Ali – Marások Edina
 Lisa – Buják Anikó
 Srác – Forgács Zsolt
 Pap – Péter János

Táncosok: Búbos Vivien, Guzsvány Anna,
 Guzsvány Nikoletta, Koleszár Olga,
 Kuruc Tibor, Lovász Loretta, Mikó
 Norbert, Pudelka István, Sztás Anita,
 Tót Erik, Tót Kiss János

A rendező munkatársai:

Zenei rendező: mgr. Dienes László
 Koreográfus: Tót Zsaklina
 Díszlet: Vujevity Anna
 Hangosító: Guzsvány Andor, Molnár Attila
 Világosító: Dobó Dániel, Klájó Mihály,
 Pásti Zoltán
 Technikai munkatársak: Kurta Gellért,
 Memedovics Nedelykó, Tót László,
 Tumbász Imre, Vujevity Milán
 Súgó: Koleszár Kornélia, Molnár Dénes
 Ügyelő: Buják Evila, Fridrik Gábor

Rendező: Molnár József

Az előadásról:

A húszéves SOPHIE szórakozott édesanyjával, DONNÁVAL egy kis görög szigeten él, ahol a *Villa Donna* szállót vezetik. Sophie rövidesen hozzámegy vőlegényéhez, SKY-hoz, és szeretné, ha édesapja vezetné az oltárhoz, azt azonban nem tudja, ki is ő. Donna régi naplóját elolvassa a lány arra a következtetésre jut, hogy három férfi közül kell kiválasztania a megfelelőt. Meghívja hát SAMET, HARRYT és BILLT is az esküvőre anélkül, hogy anyjának bármit is szólna. S nem is nehéz kitalálni, innen kezdve a bonyodalmak láncolatáé a főszerep. De ahogy azt a bácskerteszi társulattól megszokhattuk: vidám, hangulatos történetet láthatunk majd sok tánccal és még több énekkel.

A rendezőről:

MOLNÁR JÓZSEF állandó rendezője a csoportnak, maga is bácskerteszi. Rendezett már vígjátékot, verses népi játékot, a csoport egyik meglepetéselőadása volt a *Liliomfi*, amiről mégis mindenkinek eszébe jut, azok a zenés darabok. Repertoárjukban sok évig operettek szerepeltek, majd a múlt évben színpadra vitték – talán nem tévedünk, ha azt mondjuk – első musicaljüket, az *Ének az esőben* című táncos-zenés darabot, amely filmről is jól ismert. Molnár József és csapata mindig korhű: jelmezben, díszletben és szerepformálásban egyaránt, mindegy, hogy a boldog békeidőkből származó operettet vagy a fekete-fehér filmekből kilépő történet játszának. Egy igazi kis színházat alkotnak együttesen, szereplőstül, technikai személyzetstül, még úgy is álmodnak.

